

عنوان مقاله:

نقد دیرینه شناختی ترجمه نمایشنامه کالیگولا اثر آلبر کامو

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

صفورا اژدری - دانشجوی کارشناسی ارشد مترجمی فرانسه، دانشگاه علامه طباطبائی

نوید اعطارشرقی - استادیار مرکز آموزش زبان فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

دیرینه شناسی، دانش نوینی در حوزه ترجمه شناسی و روشی برای نقد آثار ادبی است. مهم ترین کارکردهای این علم، مطالعه تکوینی و تطبیقی ترجمه، تحلیل آن بر اساس تئوری های ترجمه، آشکار کردن رویکردهای اصلی مترجم از قبیل اوضاع سیاسی، اعتقادی و فرهنگی جامعه و نیز رویکردهای ادبی زمان وی می باشد که بدان ها عوامل برون متنی اطلاق می شود. این رویکردها همچنین شامل نگاه مترجم به متن اصلی و سبک اثر و تاثیرات وی از عوامل برون متنی می باشد. بدین ترتیب علم دیرینه شناسی در بررسی و نقد ترجمه یک اثر وجوهی را که از دید مورخان، جامعه شناسان و حتی زبان شناسان مخفی مانده شناسایی کرده، به تمامی از متن ترجمه استخراج می کند و در واقع به خوانش گفتمانی که مترجم به کار برده است می پردازد. در این نوشتار به بررسی دیرینه شناختی ترجمه نمایشنامه کالیگولا به قلم آلبر کامو در سال 1938 و ترجمه پری صابری می پردازیم و به پرسش هایی در خصوص انگیزه و پیشینه ی فکری مترجم در انتخاب اثر و چگونگی تاثیر عوامل برون متنی در ترجمه پاسخ می گوئیم و می کوشیم دریابیم که آیا بین نویسندگان و مترجم قرابتهای فکری وجود داشته است یا مشاهده این تاثیرات و مقایسه و مقابله متن اصلی و متن ترجمه شده به این نتیجه می رسیم که جامعه خوانندگان نویسندگان و مترجم هر دو در انتظار تحولاتی اساسی و دگرگونی هایی بوده اند و مترجم به این دلیل که اطمینان داشته خوانندگانش توانایی برقراری ارتباط با این اثر را دارند دست به ترجمه این کتاب زده است.

کلمات کلیدی:

نقد دیرینه شناختی، آلبر کامو، پری صابری، آنتوان برمن، میشل فوکو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902257>

